

Belaukiant artėjančių Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų gimnazijoje tvyro pasakiška nuotaika – šių metų kalėdinė tema „Snieguolė ir septyni nykštukai“. Klasių kabinetai, durys ir mokyklos erdvės suspindo kūrybiškais mokinių darbais. Ant klasių durų pakabinti pasakiški veidrodžiai žaismingai perteikia šventinę dvasią ir, kaip tikri stebuklų nešėjai, atskleidžia įvairiausias paslaptis. Kiekvienas kampelis primena, kad šventinis laikotarpis – tai metas, kai gera būti kartu ir kurti pasakišką grožį. Gera buvo pamatyti ir gimnazistų parengtą kalėdinį miuziklą apie Snieguolę ir septynis nykštukus (vadovė J. Kulakauskienė, choreografas G. Paukštys). Gražiausių metų švenčių proga visiems linkime ramybės, šviesos ir meilės. Lai šventės būna šiltos, viltingos ir prasmingos!

30 metų draugystė su gimnazijos laikraščiu „Vivat sol“

Dienraščio „Kauno diena“ vyr. techninę redaktorę Henrieta Dumbliauskienę kalbino Kauno „Saulės“ gimnazijos 4H klasės mokinė ir gimnazijos jaunųjų žurnalistų klubo „Vivat sol“ narė Kamilė Kasperavičiūtė.

Henrieta Dumbliauskienė – Kauno „Saulės“ gimnazijos absolventė. Profesinis kelias ją nuvedė į žiniasklaidą. Šiandien ji – ilgametė mūsų bendruomenės bičiulė, jau tris dešimtmečius ištikimai prisidedanti prie gimnazijos laikraščio „Vivat sol“ kūrimo, maketuodama jo numerius nuo pat bendradarbiavimo pradžios. Šiame interviu ji dalijasi profesine patirtimi bei prisiminimais apie mokyklą ir mokytojus.

Kas besimokant Kauno „Saulės“ gimnazijoje labiausiai įsiminė?

Mokyklą pradėjau lankyti 1973 m. Tuo metu ji vadinosi Juozo Aleksonio vidurinė mokykla. Kadangi kaip tik tuo metu buvo statomas mokyklos priestatas ir nebuvo vietos pirmokams, pirmą klasę baigiau medinėje mokykloje Žalia-

Henrieta Palangoje.

kalnyje Kapsų gatvėje. Iki šiol prisimenu medinės grindis, laiptus ir didelį kiemą, kuriame augo obelys. Mokytis buvo įdomu, bet tuo metu pats įsimintiniausias laikas buvo pertraukos, kai galėjome išbėgti į kiemą ir pašėlti. Kai tapau antro-

ir pradėjau lankyti dabartinę „Saulės“ gimnaziją, tada pertraukos tapo nemenku išbandymu. Jų metu reikėjo išeiti iš klasės, o koridoriuje buvo tiek daug mokinių, kurie kažkur skubėjo, bėgo, sūkavo... Kai tapau dar vyresnė, mielai dalyvavau matematikų šventėse, dainų konkursuose, turistiniuose žygiuose, ekskursijose ir klasės vakarėliuose. Visi 11 metų, praleisti mokykloje, buvo savotiškai įdomūs ir įsimintini.

Kokie mokytojai ir pamokos paliko didžiausią įspūdį? Kodėl?

Žinoma, patys šilčiausi prisiminimai apie mano pirmąją mokytoją Tatjaną Jefimovą, kuri mus mokė iki 3-iosios klasės. Nuo 4-osios iki 8-osios klasės mūsų auklėtoja ir matematikos mokytoja buvo Stasė Pranevičienė. Būtent ji davė labai gerus matematikos pagrindus, kurie mums visiems labai pravertė ateityje. Nuo 9-osios klasės mums, sustiprintos matematikos klasių mokiniams, matematiką dėstė direktorės A. Sellienės pavaduotojas Zenonas Repčys. Jį vadinu Mokytoju iš didžiosios raidės.

(Nukelta į 2 p.)

Kaip sekasi naujajai „sauliokų“ kartai?

Kovalenkovaitė Mantė,
Kvederytė Deimilė (2H)

2025–2026 mokslo metus Kauno „Saulės“ gimnazijoje pradėjo 1024 mokiniai. Iš viso yra 36 klasių komplektai, t. y. pirmokų, antrokų, trečiųjų ir ketvirtokų klasių yra po devynias.

Mūsų „Saulės“ gimnazijos pirmokai per šiuos pirmus mėnesius jau spėjo patirti daug naujų įspūdžių: susipažino su naujais mokytojais, bendraklasiais, stengėsi priprasti prie bendruomenės ir dabar nekantruoja su jumis pasidalyti savo įspūdžiais! Daugelis pirmokų sužinoję, kad taps gimnazijos bendruomenės dalimi, nekantravo pradėti naujus mokslo metus: vieni ap-

„Vieni apsidžiaugė iki ašarų, kiti strakaliojo iš laimės, tačiau beveik kiekvienas pirmokas patyrė jaudulio ir nežinomybės jausmą dėl naujo gyvenimo etapo.“

jos ribų bei kelis draugus pažinojo iš ankščiau. Daugelis mokinių pasirinko šią gimnaziją dėl jos akademinio pasiekimų, sustiprintų tikslinių mokslų ir puikų atsiliepiamų iš pažįstamų ir giminačių. Vis dėlto atėję į šią gimnaziją jie pastebėjo, kad ji skiriasi nuo kitų ne tik savo aukštais pasiekimais, bet ir savo šilta, jaukia bendruomene, padedan-

čiais ir draugiškais mokytojais bei draugiškais mokiniais. O pirmą kartą išžengę į mokyklą jie labiausiai atkreipė dėmesį į mokyklos architektūros stilių, ilgus koridorius, spalvingus vitražus virš laiptų ir itin didelį laiptų skaičių, dėl kurio vienas iš pirmokų džiaugiasi galintis prasi-mankštinti.

Pirmokai taip pat siunčia savo mokytojams linkėjimus išlikti kantriems, visada turėti gerą nuotaiką ir puikiai sutarti su mokiniais. Galiausiai visiems sauliokams jie nori palinkėti pažangių pasiekimų, daug tolerancijos, draugiškumo, kūrybiškumo, naujų patirčių ir nesibaigiančio smalsumo, o svarbiausia – visiems GERŲ MOKSLO METŲ!

30 metų draugystė su gimnazijos laikraščiu „Vivat sol“

(Atkelta iš 1 p.)

Jis mokėjo išaiškinti medžiagą labai aiškiai, suprantamai ir paprastai, turėjo daug kantrybės. Būtent jo dėka aš nutariau tapti inžiniere-matematika, nes šis mokslas man buvo pats lengviausias. Turėjome labai puikų fizinio lavinimo mokytoją Leonardą Žostautą, kuris mus išmokė žaisti krepšinį ir tinklinį. Klasės berniukai net bėgdavo iš pamokų, kad pažaištų krepšinį, jeigu būdavo laisva sporto salė. Kita mokytoja, palikusi pačius šilčiausius prisiminimus, – istorijos mokytoja Barniškienė. Istorijos pamokos buvo visų labai mėgiamos ir laukiamos. Kai aš mokiausi, mūsų šalis buvo Sovietų Sąjungos sudėtyje, tad Lietuvos istorijos vadovėlis buvo labai labai plonas ir pamokų Lietuvos istorijai buvo skiriama labai nedaug. Tad, suprantama, mes neturėjome galimybės plačiau pastudijuoti Lietuvos istorijos, bet mokytoja Barniškienė visuomet surasdavo laiko pamokose mums papasakoti daugiau ir įvairesnių faktų iš Lietuvos istorijos, nei galėjome perskaityti vadovėliuose. Tokiose pamokose mes sėdėdavome, atrodo, net nekvėpuodami – kaip buvo įdomu klausytis mokytojos. Ir dar viena mokytoja – darbų mokytoja Regina Gaulienė buvo ypatinga. Ji mus, mergaites, išmokė siūti siuvinimo mašiną, megzti virbalais ir vąšeliu, siuvinėti, gaminti maistą, pinti makrame. Visos jos pamokos labai praverė gyvenime.

Ar mokykloje jautėte polinkį žurnalistikai?

Ne, lietuvių kalba ir literatūra nebuvo mano mėgstamiausias dalykas. Mokiausi gerai, rašinius rašydavau be gramatinių klaidų, bet visuomet jaučiau, kad esu ne filologė, o tiksluokė.

Ar gimnazijoje įgytos vertybės ar tam tikri mokytojų patarimai padėjo gyvenime ir profesinėje veikloje?

Taip. Iki šiol prisimenu mokytojo Z. Repčio frazę: „Nėra neišsprendžiamų uždavinių. Yra tik blogai pasirinktas kelias jam spręsti.“ Tai tinka ir gyvenime, ir darbe.

Jau 30 metų maketuoju gimnazijos laikraštį – tai įspūdingas

Henrieta (kairėje) trečioje klasėje.

veiklos laikotarpis. Kaip prasi-dėjo ši bendrystė ir kas paskatino jus bendradarbiauti?

Mano profesinė veikla laikraštyje „Kauno diena“ prasidėjo prieš 34 metus. Tuo metu dienraštis buvo pirmasis laikraštis Lietuvoje, maketuojamas kompiuterinėmis programomis. Tada tai buvo naujovė. Daug reikėjo išmokti, buvo daug iššūkių, bet visuomet prisimindavau matematikos mokytojo mintį, kad neišsprendžiamų uždavinių nėra. Po metų pradėjau maketuoti ir kitus leidinius, kurie norėjo atrodyti naujoviškai, įdomiai. Vieną dieną į „Kauno dienos“ redakciją atėjo keli mokiniai su prašymu sumaketuoti „Saulės“ gimnazijos laikraštį. Aš, žinoma, iškart sutikau, nes tokios progos negalėjau praleisti. Iki šiol nesijaučiu baigusi mokyklos, nes turiu galimybę stebėti „sauliokų“ gyvenimą, dėliodama tekstus ir nuotraukas į laikraščio puslapius.

Kuo jums ypatingas „Vivat sol“ laikraštis? Ką reiškia būti jo dalimi tiek metų?

Laikraštis „Vivat sol“ – gija, jungianti mane su mano mokykla, prisiminimais apie mokytojus, dienas, praleistas mokyklos suole, laisvalaikį su klasės draugais. Galiu didžiuodamasi sakyti, kad esu baigusi „Saulės“ gimnaziją.

Jūsų nuomone, kokių savybių reikia jaunam žmogui, norinčiam dirbti žurnalistinį darbą?

Nesu žurnalistė, bet, manau, kad bet kokiame darbe labai svarbu atsakomybė, kruopštumas, įsigilinimas į problemą.

Ko palinkėtumėte „Saulės“ gimnazistams ir „Vivat sol“ skaitytojams?

Gimnazistams linkiu kuo didžiausios sėkmės moksle, realių tikslų įgyvendinimo, įsimintinų akimirkų mokykloje, o „Vivat sol“ skaitytojams – malonumo skaitant laikraštį.

Nuoširdžiai dėkojame Henrietai Dumbliauskienei už pokalbį, įžvalgą ir nuoseklų indėlį į „Vivat sol“ leidybą. Linkime jai kūrybinės sėkmės ir toliau išlaikyti ryšį, kuris jau daugelį metų jungia ją su „Saulės“ gimnazija.

TŪM Tūkstantmečio mokyklų programa

NAUJOS KARTOS LIETUVA

ŠVIETIMO, MOKSLO IR SPORTO MINISTERIJA

esfa EUROPOS SOCIALINIO FONDO AGENTŪRA

Finansuoja Europos Sąjunga

Projekto „Tūkstantmečio mokyklos II“ įgyvendinimas gimnazijoje

Gimnazijos TŪM koordinatorių komanda

Gimnazijos bendruomenė dalyvauja projekte „Tūkstantmečio mokyklos II“ (TŪM), kurio tikslas – projekte sukurti integralias, optimalias ir kokybiškas ugdymo(si) sąlygas, kad mažėtų mokinių pasiekimų atotrūkiai, gimnazistai įgytų daugiau realios patirties, gebėtų pritaikyti žinias ir ugdyti kūrybiškumą veikdami kartu ne tik gimnazijoje, bet ir kitose erdvėse. Projekto veiklos orientuotos tiek į gimnazijos vadovų komandos, tiek į mokytojų ir pagalbos mokiniui specialistų kompetencijų stiprinimą, gimnazijos infrastruktūros kūrimą, plėtrą ir atnaujinimą. Bendruomenė įveiklinta keturiose srityse – lyderystė veikiant, įtraukusis ugdymas, kultūrinis ugdymas, STEAM ugdymas.

Kauno „Saulės“ gimnazijoje šiuo metu vyksta infrastruktūros

atnaujinimo darbai, siekiant gimnazijos erdves ir aplinką maksimaliai pritaikyti ne tik akademinių rezultatų augimui, bet ir asmenybės ugdymui. Įgyvendindama TŪM lyderystės veikiant, įtraukiojo, kultūrinio ir STEAM ugdymo veiklas, gimnazija sėkmingai bendradarbiauja su įvairių sričių partneriais profesionalais. Lyderystė veikiant skatina mokytojų, kaip profesionalo, augimą, ir tarpinstitucinį bendradarbiavimą rengiant konferencijas, bendrus projektus, mokytojai ir vadovai gilina į LEAN vadybos principus, numato veiklos tobulinimo galimybes. Žavi kultūrinio ugdymo veiklos, patrauklios galimybės bendradarbiauti su menininkais–profesionalais bei meno institucijomis (M. K. Čiurlionio muziejumi, MO muziejumi, kino edukatoriais, komunikacijos ekspertais, šiuolaikinio šokio, cirko ekspertais, muzikos profesionalais, aktorais, mokslininkais, Kauno kultūros centru, moksleivių tech-

ninės kūrybos centru, Kauno Miko Petrausko scenos menų mokykla ir kt.). Mokiniai ir mokytojai aktyviai dalyvauja STEAM veiklose, lankosi STEAM centruose, įgyvendina integruotus ugdymo projektus taip ugdydami ne tik probleminį – kritinį mąstymą, bet ir kūrybiškumą. Įgyvendinant TŪM tikslus, gimnazijos bendruomenės nariai užmezgė tvirtus bendradarbiavimo ryšius su tinklaveikos mokyklomis (Kauno mokykla-darželiu „Rūtelė“, Kauno Pilėnų progimnazija, Kauno Veršvų gimnazija ir kitomis ugdymo įstaigomis), taip tik patvirtindami, kad tinklaveika – puikus būdas pasidailinti savo idėjomis ir gerą patirtimi.

Viliamės, kad šio projekto iniciatyvos paskatins kiekvieną, tiek mokytoją, tiek mokinį, pažvelgti į ugdomąjį procesą kūrybiškiau, įvairiapusiškiau, integraliau, padės pasiekti dar aukštesnių rezultatų bei sukurs palankias sąlygas skleisti lyderystei ir bendruomeniškumui.

„Sauliokai“ kalbina „Palmės žiedą“

„Palmės žiedą“ kalbina Ūla Prancevičiūtė (3H), Sofija Vaitkevičiūtė (2F)

Lapkričio 28 d. Kauno „Saulės“ gimnazijoje vyko renginių ciklo „Sauliokai kalbina“ susitikimas, kurio svečias šį kartą – atlikėjas, muzikos kūrėjas „Palmės žiedas“ (Jonas Matusevičius). Su gimnazistais jis dalijosi savo kūrybos pradžia, muzikinio kelio vingiais, patirtimis Lietuvos muzikos industrijoje ir patarimais jauniems kūrėjams.

Nuo ko prasidėjo jūsų muzikinis kelias ir kaip supratote, jog norite tuo užsiimti?

Muzika su manimi nuo vaikystės. Grojau fortepijonu nuo penkerių metų. Nedraugauju su natom, bet baigiau muzikos mokyklą. Šiek tiek sportavau, o 6-oje klasėje pradėjau groti gitara, 8-oje klasėje – kurti

Kajaus Česiūno (2H) nuotrauka

muziką pats. Apie 10-uosius mokyklinius metus grojau roko grupėse. Turėjome grupę, kurioje grodavome dažnai. Buvo klubas, kuriame grodavome prie 200 žmonių. Ten buvo įdomu. Paskui išleidome „gabalus“, koncertavome Vilniuje, kai buvau dešimtetas. Devintoje–dešimtoje klasėje išleidau pirmą albumą, vėliau vienuoliktąjį, dvylikąjį – dar vieną albumą.

Kaip pavyko suderinti fizikos studijas su muzika?

Fizika sekėsi gerai, matematika taip pat, bet daug namų darbų nedariau. Muziką kūriau beveik kasdien. Stojau į fizikos inžinerijos fakultetą, bet man nepatiko. Pasiėmiau akademines, kol tęsiau muzikinę veiklą. Populiarumas augo: koncertai, albumai, Spotify „Viral“ playlistas. (Nukelta į 3 p.)

Mokykliniai anekdotai

– Gerbiami tėveliai, kas šiemet norėtų vadovauti tėvų komitetui?

Visi nuleidžia akis. Vienas tėvas tyliai:

– Aš norėčiau, kad kas nors kitas...

❖ ❖ ❖

Mokytoja skambina mamai.

Mama (*iškart pakeltu tonu*):

– Kas vėl nutiko?!

Mokytoja:

– Norėjau pasakyti, kad jūsų vaikas šiandien labai gerai pasirodė.

Mama:

– Aaa... Labas vakaras, gerbiama auklėtoja...

❖ ❖ ❖

Ant ežero kranto dailininkas tapo peizažą. Prie jo prieina tėtis su vaiku ir kurį laiką stebi, kaip menininkas dirba. Po valandėlės tėvas sako:

– Matai, sūneli, kiek terlinės, kai neturi fotoaparato.

❖ ❖ ❖

Mokytoja kalbasi su kolegėmis:

– Galvojau, kur čia man išvykt pailsėt... Paskaičiavau pinigus... Ir supratau, kad nepavargusi...

❖ ❖ ❖

Kodėl tavo sąsiuvinyje visur piešiniai?

– Mokytoja sakė, kad reikia iliustruoti mintis!

– Bet čia matematika...

– Čia – mano kančios grafikas.

❖ ❖ ❖

Per Rugšėjo 1-osios šventę mokinys draugui šnabžda:

– Žiūrėk, visi džiaugiasi...

– Taip... pamiršo, kaip atrodo matematikos kontroliniai.

„Aukštinės“ mokinių mintys

● Aš niekada neapgaudinėjau, išskyrus tada, kai apgaudinėjau.

● Reikia gyventi taip, kad rytą būtų dovana, o ne problema.

● Tikras draugas tas, su kuriuo gali ir juoktis, ir matematiką spręst.

● Mokykloje yra dviejų tipų mokiniai: tie, kurie stropiai mokosi, ir tie, kurie meldžiasi, kad mokytojas nekviestų. Bet kuriuo atveju jie arba kruopštūs, arba religingi.

● Vieni mokyklai ruošia namų darbus, kiti – pasiteisinimus, bet visi kažkaip išgyvena.

● Geras draugas, kuris ne tik duoda nusirašyti, bet ir paaiškina, ką nusirašė.

● Per pertrauką pamatai jį ir supranti, kad ir širdis turi skambutį.

● Žiauriausias mokytojo klausimas po matematikos patikrinimo: „Iš kur tokį atsakymą paėmei?“

BĖGIOJANTIS FOTOAPARATAS

